

w-plast
okna a dveře

W-PLAST.cz s.r.o.

U Parkánu 13/15
182 00 Praha 8 - Dablice

tel.: 283 910 145
724 917 812

e-mail: info@wplast.cz

Záruka kvality! ČSN EN ISO 9001

www.wplast.cz

**ZIMNÍ
SLEVA**
a bonus ve výši
DPH

na plastová okna

decaunick

Zimní sleva a bonus platí při uzavření smlouvy do konce března 2012.
! vztahuje se na cenové nabídky zhotovené v období 2.1. - 31.3. 2012.

**VAŠE DOTAZY, PŘIPOMÍNKY ČI POCHVALY PŘEDÁVEJTE,
PROŠÍM AŽ UŽ V PÍSEMNÉ ČI ELEKTRONICKÉ PODOBĚ DO SCHRÁNKY OÚ!**

OBECNÍ ZPRAVODAJ – vydává Obec Přezletice, evidenční číslo MK ČR E 19096, vychází čtvrtletně, náklad 500 kusů.
Redakční rada: ing. Ludmila Červínová, ing. Veronika Vrecionová, ing. Ladislava Kopáčová, grafická úprava: Josef Slunéčko.
Redakce a příjem inzerce zpravodaj@prezletice.cz. Uveřejňované příspěvky nemusí vyjadřovat názor redakční rady

OBECNÍ ZPRAVODAJ

TÉMA ČÍSLA: Kdeže loňské sněhy jsou

Z OBSAHU:

- A mrzlo jen praštělo
- Přezletický SUP
- PID a my
- První pomoc

Přezletice • čtvrtletník zdarma • březen • číslo 28 • 2012

Znovuotevření restaurace a obchodu Na statku

Mnozí se jistě zeptají: A pokolikáté už? A my opět odpovíme, že doufáme, že naposledy. Po dvou letech byla obec nucena vypovědět nájemní smlouvu firmě Nortino z důvodů neplnění závazků z ní vyplývajících a zároveň zastupitelstvo rozhodlo vyhlásit záměr pronajmout nebytové prostory jako dvě oddělené provozovny, nejlépe opět obchod a restaurace, což v obci chybí. Z přihlášených zájemců byli vybráni z pohledu obce ti nejlepší, se znalostí místních poměrů, a tak se v pátek 25. listopadu mohla otevřít restaurace a 1. prosince i obchod. Oba nájemci otvírali v poněkud mrtvé sezóně, přesto jsou podle mých vtíravých novinářských otázek spokojeni. Doufám, že i vy, coby zákazníci, také. Račte vstoupit.

Voňavé adventní minitrh

Celý první adventní víkend patřil přezletickým minitrhům. Tentokrát se konaly ve společenském sále a návštěvníkům kromě zboží s vánoční tematikou poskytovaly takřka domácí atmosféru – vařila se na ochutnání medovina, paní Danuška „Kuželková“ k domácí vánoční nabízející kávu nebo čaj a k tomu navrch pochopitelně úsměv. No nezaskoďte!

Na koláč přišel s čertem Mikuláš

Písničku o tom, jak přišel Mikuláš s čertem na koláč a jim podobné si dlouho dopředu děti připravovaly, aby ji pak svatému Mikulášovi zazpívaly a dostaly nějaký dáreček. Tedy samozřejmě až po slibu, že budou celý rok hodné, poslouchat rodiče a ty větší se budou dobře učit. Pekelná cháska chřestila řetězy ostrošest, děti byly statečné a před Mikulášem předstupovaly s větší či menší bázní v očích. Básničky či písničky s tematikou nejen vánoční se linuly z reproduktorů na všechny strany, i když se našlo pár zarpulců, kteří v náručí své maminky mlčeli a mlčeli. Přesto si každý za své, i mlčenlivé, vystoupení odnesl dárek, někteří dokonce několik. Vlastně ne každý – jeden tatínek zarecitoval krásnou mikulášskou básničku a dárek nedostal, snad až doma, večer, od manželky...

Tiše a ochotně purpura na plotně

voní, stále voní. Nejen tahle krásná vánoční píseň z dílny Suchého a Šlitra zněla hodinu před polednem při opětovném sousedském vánočním zpívání. Letos nepršelo, nebyla ani zima ani teplo, přesto po chvíli stání přišel každému k chuti báječně vonící svařák. Tedy dětem pochopitelně naléván nebyl, ty měly svůj čaj a teplou čokoládu, ze které si dokázaly vymalovat na obličejích neuvěřitelné vousy. Náš velký smíšený pěvecký sbor se letos opět rozrostl o několik členů a je moc dobře, že si Přezletáci najdou ve sváteční den čas a přijdou si společně zazpívat k vánočně ustrojenému stroměčku ty krásné písně o tom, jak se narodil Ježíšek, kdo o tom přinesl noviny a kdo spěchal s dary k Betlému pro krásné neviňátko.

Už to svítí, radovaly se děti u stroměčku

Aby také ne, když se vánoční stroměček, ale celé prostranství před obecním úřadem proměnilo jako mávnutím proutku (vlastně spíš cvaknutím vypínače) ve vánoční svět svíček, ozdob, řetězů a světelných rampouchů. Nápis Veselé Vánoce vykouzluhl úsměv na každé tváři a zůstal tam po celou dobu vystoupení našich školkáčků, kteří si nacvičili krásné vánoční vystoupení. Celá třída se proměnila v hejno andělů s běloskvoucími křídly na zádech, se zlatou hvězdou na čela a papírovou svíčkou v rukách. A zpívali koleda a recitovali vánoční básničky. A rodiče fotili a kamerovali; ale ti, co stáli v zadních řadách, neviděli a neslyšeli nic. To nic, to se spraví a paní Hanzlíková žádá rodiče z řad prvňáčků, aby postoupili svá místa rodičům z řad zadních a všichni tak mohli vidět své děti, kteří s důležitostí jim vlastní celé vystoupení zopakovali ještě jednou. Bez řečí se to sice neobešlo, spravil to malý, ale skutečně malý úplateček ve formě ještě jednoho dárečku. To ale Ježíšek určitě neviděl a Mikuláš taky ne 😊. (A opravdu ten úplateček neviděl a nebo se o tom alespoň nezmínil. Poslouchala jsem Mikuláše pozorně.)

Vlastní vánoční dekorace – to je něco!

A hlavně pro ty, co mají nápady a šikovné ruce. Ruce především, protože „vzory“ byly připraveny na jednom stolku, zatímco na druhém bylo nepřeberné množství květináčků, větviček chvojí, šišek, svíček, korálků, mašliček, špejlí, kandovaného ovoce, rozinek a samozřejmě perníčků a pytlíčků s cukrovou polevou. Zdobení perníčků bylo opět nejoblíbenější místo pro vánoční zdobení, protože nejen krásně vonělo, ale ty upatlané ruce byly tak sladounké... prostě mňam.

A přišel čas masopustního veselí

Tedy řeknu vám, najít termín na tradiční únorový karneval, to byl letos kumšt. Praha měla prázdniny od 4. a 11. 2., Praha-východ od 20. února. Přezletické děti chodí do škol tu v Praze, tu ve Středočeském kraji, takže v podstatě celý únor měl někdo prázdniny. Bleskovým průzkumem paní Hanzlíková zjistila, že nejlepší termín bude v sobotu 11. a hned zamluvila kapelu Boba s Bobkem, aby nacvičili pořádnou směšku nejoblíbenějších dětských písniček. Tentokrát si děti i rodiče pochvalovali to, že sál nepraskal ve švech a děti si při různých soutěžích nestály na hlavách a na každého se v pohodě dostalo. Největší veselí mezi těmi staršími vzbudila soutěž v pití koly z dětských lahviček s dudlíkem. Vtipálkové Bob a Bobek k tomu procítěně hráli diskotékový hit 80. let Michala Davida s názvem „Colu, pijeme colu“.

Přelom ledna a února přinesl do Střední Evropy arktický vzduch, lidově řečeno byla zima jako v Rusku. Noční teploty klesaly hluboko pod nulu a nejvíce se pohybovaly mezi minus 15 až 20. Br. Bohužel území Přezletic leželo v bezsněžném pásmu a slabounký sněhový poprašek z pondělí 6. února rozhodně nemohl dětem poskytnout žádné sněhové radovánky; dalo se maximálně bruslit na našem a všech přilehlých rybnících. Bruslení dobrý, ale když mrzne, má být prostě sníh na pořádnou sánkovačku, bobovačku či prostě válení se ve sněhu. Je zajímavé, že na druhém konci Prahy nějaký sníh napadl a celodenní mrazy poskytl prostor sněžným dělům na chuchelském závodišti, kde byl pro všechny běžek chvilivě zájemce upraven pár set metrový ovál. Mít tak dělo, mohli bychom si nastřílet nějaký sníh i u nás. A třeba i za krk. Br...

Studený sibiřský vzduch nutil mnohé schovávat svou tvář do šály a díky čepici hluboko naražené do očí se Přezleticemi pohybovali všemožní zakuklenci. I paní poštačka na svém kole vypadala spíš jako Eskymák na polární výpravě; našťáště se její mrazivá a tudíž nezáviděníhodná práce obešla bez omrzlin. No zkuste si to sami svištět třeba Topolovou dolů. Br...

Každý se těšil zvenku do tepla svých domovů. Jo teplo domova... Tuto pohodu tepla rodného krbu se však pokusil narušit náš dvorní dodavatel elektrické energie firma ČEZ. S měsíčním předstihem nás informovala o odstávce dodávky elektrické energie na pondělí 13. února v čase od 7.30 hod do 15.30 hod. Jak udeřily první mrazy, nastalo zoufalé sledování předpovědi počasí, jestli mrazy budou až do inkriminovaného dne, kdy měly Přezletice i okolní vesnice být na 8 hodin zcela bez proudu. Jednou se předpovídalo, že mráz poleví, druhý den naopak, že ještě přituhne, takže co

si z toho vybrat? A pondělní přezletický blackout se blížil mílovými kroky. ČEZ dělal mrtvého brouka, neboť prý jeho směrnice hovoří jasně o tom, při kolika minusových stupních se může na tak dlouho vypnout elektrina. Kým byla dokonce povolána do zbraně Česká televize s programem Černé ovce. Blížil se víkend před pondělím 13. února (ještěže nebyl pátek) a celá republika očekávala, zda padne teplotní rekord z roku

elektrického proudu z důvodu oprav na sloupech vysokého napětí v polích. Vypínat proud se může až do -15°C; samozřejmě se práce přizpůsobují aktuálnímu mrazu a při vyšších mrazech by měla být výluka nižší než plánovaných 8 hodin. Meteorologové ale na pondělí slibovali částečné oteplení. Sobotní ráno v Přezleticích tomu však nenasvědčovalo, protože - 22°C bylo pěkně studených a nedělní ráno jakbysmet. Br...

Ve 12,45 se ale ozvalo CVAK a dodávka proudu byla po 3,5 hodinách obnovena. Kotle naskočily, tedy některé, rychlovarné konvice rychle ohřívaly vodu na kávu, čaj či silnější grog, žárovky se rozsvítily a domácí mazlíčkové se houfně stahovali k ledničkám, aby dostali pamlsky za přetrpěnou újmu. A to včetně rybiček (ty pochopitelně ale zůstaly v akváriu). Jen procházka po vsi, respektive vzduch při nádechu během ní, dal pocítit, že se ve vzduchu ocitlo i hodně spálených věcí, které do kamen rozhodně nepatří. Br....

A tak se během víkendu připravovaly plynové bomby s vařiči a teploty, připravovala se do provozu dávno vyřazená kamna, do kterých se hledal všemožný otop. Ještě v neděli večer mrzlo jen praštělo a představa vypnutí proudu i na pár hodin – br....

V pondělí ráno jsme se probudili do „příjemných“ - 8°C a po telefonátu se stavbyvedoucím se čas zahájení odstavky posunul o hodinu, její ukončení se o hodinu zkrátilo. Tuto informaci a ranní teplotu jsem sdělila redaktorce Černých ovčí, která mne opět kontaktovala ohledně natáčení reportáže. Po hodině přišla sms, že za této situace natáčet do Přezletic nepříjede. Teprve před půl desátou se ozvalo CVAK a vše zhaslo. Přezletice se ponořily do tmy a chladu. Pocit, že topení nejde a nějakou dobu nepůjde, nikomu na zahřátí nepřidával a chlad si pomalu zalézal do prstů i po těle. Br....

P.S. Teplotní rekord nepadl. Nepadl ani rekord ve spotřebě elektrické energie, protože navýšení bylo „jen“ o 50 – 60% oproti běžným teplotám kolem 0°C.

...a mrzlo jen praštělo.

PŘEZLETICE (a blízké okolí) V OBRAZECH

Kdeže

loňské

sněhy

jsou

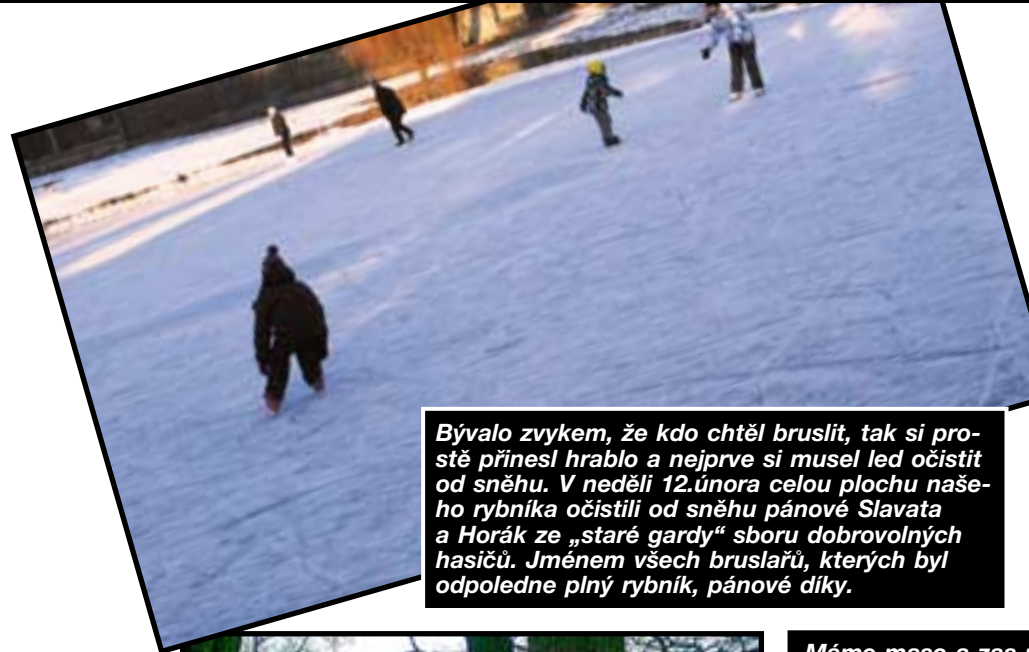
Ach jo (tedy v lednu a únoru, v březnu už raději ne).

Je po svátku třech králů a Vánoce odcházejí a náš Betlém odjíždí.

Mistrovství světa se kvapem blíží, proto je potřeba pořádně trénovat – přihrávka letí, gólmán se soustředí... přesto je tu góóó!!!

Bývalo zvykem, že kdo chtěl bruslit, tak si prostě přinesl hrablo a nejprve si musel led očistit od sněhu. V neděli 12. února celou plochu našeho rybníka očistili od sněhu pánové Slavata a Horák ze „staré gardy“ sboru dobrovolných hasičů. Jménem všech bruslařů, kterých byl odpoledne plný rybník, pánové díky.

Tak jako se nedotýkáme drátů, a to ani na zem spadlých, neměli bychom za vichru chodit do lesa. Mohli bychom dostat do hlavy větvi na zem padlou.

Co se zastupitelé ve Zvonokosech nahádali o to, kde se zřídí veřejný záchodek; nakonec nebyl nikde. To vinořští už svůj mají a opravdu veřejný a můžete ho použít za účasti široké veřejnosti. Jen nevím, zda jsou na to dostatečně pyšní jako páv, který opět uletěl ze Ctěnického zámku a procházel se po zahradě domu hned vedle záchodku. Kdybych se bývala byla nezdržovala focením záchodku, vyfotografovala bych vám bývala byla nádherného páva. Zašel mi ale za roh.

Máme maso a zas maso... mohli si zpívat vinořští zemědělci. Tato hromada masa ležela na travnatém pásu pro koně mezi silnicí a polem směrem od Přezletic na Čakovice. Co s tím? Obci, zasahuj! Hlídkka Policie ČR si pro místostarostku přijela až před dům, posadila ji dozadu a už ji vezli. Naštěstí (či bohužel ☹) ji za chvíli před dům zase vrátili, protože maso nebylo na katastru Přezletic, ale Prahy. P.S. Škoda, že mi nepustili maják a houkačku.

Vítejte v domácím prostředí naší nově přestěhované knihovny. Prosím, vstupte.

Ve čtvrtek v podvečer u trafostanice na louce nad Ctěnickou cestou objevili pejkaři vysílenou volavku. Ačkoliv si pro ni přijeli ze záchranné stanice a dali jí první pomoc ve formě tekuté výživy, volavku zesláblou dlouhými mrazy bez potravy už zachránit nedokázali. Přesto nálecům patří díky za to, že se alespoň pokusili volavce pomoci a nenechali ji tam svému osudu... **LČ**

Jak šel rok 2011...

LEDEN

Ačkoliv Vánoce 2010 byly opět na blátě, přeci jenom se děti sněhu o vánočních prázdninách dočkaly a Nový rok mohly oslavit pořádnou koulovačkou. Zkraje ledna sníh pod slunečními paprsky začal roztávat a zůstaly jen jeho shrabané hromady. Škoda. Promrzlá zem ale místo sněhu připravila navečer 6. ledna ze všech silnic v Přezleticích jednu velkou ledovou plochu. Odpolední déšť během chvíle vytvořil na Vinořské ulici také náledí, že autobus 302 u Baudyšova sjezd ze silnice a další spoje raději vysazovali lidi u vinořského hřbitova. Tam se ti nejstatečnější odrazili a mohli po ledu dojet bez dalšího odrazu až k Prostředňáku. Fííí.

Od 10. ledna přišlo velké oteplení, bylo až 8°C. V noci na 14. ledna přišel liják a lilo a lilo... rozpuštěný sníh s dalšími přívaly vody shora se neměl kam vsakovat a Přezletice se proměnily v jednu velkou louži. Do konce měsíce bylo běžné zimní počasí, trochu i nasněžilo a konec měsíce byl mrazivý a slunečný.

Zimní náladu pokazila krádež auta v pravé poledne v Liliové ulici.

ÚNOR

Únor začal pro některé obyvatele ulic Pod Zahrady, Staré i Nové haltýře a U Ctěnického potoka nepřijemným překvapením v podobě „vykradených“ nádrží osobních automobilů. 5. února nás celý sobotní den provázela velká vícha, který nám přifoukal na tři dny nezvykle teplé počasí; v poledne bylo skoro 12°C.

V neděli 6. února neodolaly nenechavým rukám okapové svody u nového domku v Zahradní ulici. Téma krádeže bylo obsaženo i v první SMS zprávě nově spuštěného Infokanálu Přezletice dne 7. února, kdy byli občané vyzváni ke zvýšené opatrnosti ohledně svého majetku. Možná SMS zabránila některým dalším krádežím, jedné však nezabránila – majitelům domu v Topolové ulici, toho času dlouhodobě v zahraničí, zmizely v noci také okapové svody.

Únor je čas masopustních maškarád, proto se v sobotu 19. února konal tradiční dětský karneval. Letos přišla taková spousta dětí, že malíčkatý sál praskal ve švech.

V neděli 20. února začalo mrznout a až do začátku března ráno mrzlo jen praštilo (až

mínus 15,3°C); krásné zimní počasí – ráno mráz, přes den slunce.

Poslední den v měsíci byl pro obyvatele domu v Akátové ulici hodně smutný – falešný výběrčí za elektřinu ukradli manželům značnou částku jejich úspor.

BŘEZEN

Březen začal slunečným počasím, kdy ráno byl sice mráz (7. 3. skoro mínus 9°C), ale v poledne se teploty pohybovaly až 5° nad bodem mrazu. Od 15. do 20. března bylo přes den zataženo a 3 dny odpoledne přišlo. Jinak byl měsíc na srážky hodně chudý. Konec měsíce byl opět slunečný s teplotami přes den pod 15°C.

V sobotu 12. března pořádala kulturní komise zájezd do Divadla Na Fidlovačce na odpolední představení „Divotvorný hrnec“ pánů Voskocce a Wericha. Bohužel kvůli onemocnění v souboru došlo na změnu programu, která nebyla přijata přezletickými diváky moc radostně; těšili se na pohádku a místo toho spíše neznámý titul Song pro dva.

Ačkoliv v Přezleticích není žádná jaderná elektrárna, přesto ani nás nenechalo chladnými zemětřesení v Japonsku o síle 9° Richterovy stupnice a následná ničivá vlna tsunami, která poškodila jadernou elektrárnu. Radioaktivní mrak se vydal na pouť kolem světa a mnohým z nás to připomnělo černobylskou katastrofu z roku 1986.

V úterý 22. března byla objevena mrtvá srna ve vodoteči kousek za Baudyšovem. O její likvidaci se postarali myslivci z Radonic, protože Přezletice jsou součástí jejich honitby. Pravděpodobným důvodem smrti srny byla srážka s autem, které srna z důvodu „dočasné“ slepoty po spasené řepce olejce zřejmě neviděla.

V pátek 25. března se prvně rozbučelo v Akátové ulici stádo krav, které oznamuje příjezd do dávků radonické mlékárny Mléko z farmy.

DUBEN

Celkem příjemné aprílové počasí bylo dvakrát narušeno velmi silným větrem, který trval vždy dva dny. Srážkově nebyl měsíc nijak vydatný, přišlo pouhé 4 dny.

Hezké slunečné a relativně teplé počasí bylo využito k opravě fasády obecního úřadu, který se oblékl do barvy slunce.

Další mrtvola v potoce, tentokrát zajíc a v Prostředňáku.

Středeční odpoledne 13. dubna patřilo našim seniorům, kterým přišel zazpívat jako host Milan Černošou. K tanci hráli jako vždy otec a syn Zahradníčkové.

V sobotu 14. dubna vyjeli naši výletníci opět do šestajovické svíčkárně a odvezli si spoustu rukodělných ozdob na blížící se Velikonoce.

Sobotní odpoledne 16. dubna patřilo všem manuálně zručným Přezletákům – ve společenském sále proběhlo oblíbené velikonoční zdobení a malování.

Ve čtvrtek 28. dubna si užili všichni ti, co chtěli jet přes Kbely do Prahy či z Prahy. Na koleje ve Kbélích „cosi“ spadlo a způsobilo poruchu na elektrickém ovládní závoru. V 8,30 hod dokonce nejela 302. Až do odpoledních hodin se tvořily dlouhé kolony před železničním přejezdem a vlaky tudy projížděly pouze krokem.

V pátek 29. dubna přišla první bouřka. Na čarodějnice našťastí počasí vyšlo, ale na prvního máje lilo jako z konve.

KVĚTEN

Začátek měsíce přinesl přízemní mrazíky (4.-6. května), které nenahraditelně poničily zejména ořešáky, které pomrzly. Ani květy ovocných stromů nezůstaly pohromy ušetřeny.

ny. Čtvrtý týden přinesl teploty nad 24°C, které však doprovázely dvě intenzivní bouřky.

V sobotu 7. května jsme přivítali mezi Přezletáky 13 nových dětiček. Narodilo se jich sice 16, ale na slavnostní uvítání občánků přišlo jen 13 dětí, zato s početným doprovodem.

V sobotu 21. května odešel do koňského nebe Ivánek, koník paní Fialové, který o dětském dni vozil děti i jejich maminky v kočáře podél rybníka. Rodinné odpoledne, jak se letos jmenovala oslava dne dětí, se muselo v sobotu 28. května už bez Ivánka obejít.

ČERVEN

Oč bylo jaro srážkově chudé, o to víc si zejména obyvatelé lokalit na dně starého rybníka v tomto měsíci vody z nebe užili. Přišlo

skoro celý měsíc a dokonce během druhých 14 dní bylo 6 bouřek. Neintenzivnější srážky byly v úterý 21. června, kdy nejvyšší rychlost srážek byla ve 13 hodin a déšť se na nás valil rychlostí 54 mm za hodinu. Přeplněná přečerpávací šachta v ulici Pod Hájem se vyvila na ulici a co na zámkové dlažbě plavalo, to si jistě umíte představit. Od 20. do 26. června foukal velmi silný vítr.

V sobotu 11. června se dopoledne uskutečnila pravidelná sbírka ošacení pro Diakonii Broumov.

ČERVENEC

Začaly letní prázdniny, ale letní počasí se slunečnými a horkými dny rozhodně nepřišlo. Pouhých 5 dní bylo zcela slunečných, jinak bylo spíše oblačno až zataženo. I teplotně byl tento měsíc spíše pozdně jarní, teploty byly maximálně do 25°C a po poledních 28,2°C v neděli 10. července pouze přivolalo nad Přezletice bouřku.

Počasí přálo sportovcům při jejich jubilejním XXV. ročníku Memoriálu Milana Javornického v malé kopané na fotbalovém hřišti u rybníka, celodenní líté boje na hřišti se tentokrát obešly bez deštových přeháněk a sluníčko lákalo k odpočinku na louce.

SRPEN

A prázdniny pokračovaly stejně „hnusným“ neprázdninovým počasím – zataženo, polo-

jasno, déšť. Až druhá polovina měsíce byla slunečná, ale teploty kolem 20°C. kdeže je to globální oteplování ☺.

V druhém srpnovém týdnu začalo dlouho očekávané čištění bezejmenné vodoteče (Povodím Labe), a to směrem od můstku na Vinořské ulici proti proudu k Okálovu. Odstraněním více než metrové vrstvy bahna a jiných „voňavých“ příměsí (které do vodoteče dotekly dešťovou kanalizací) se koryto potoka prohloubilo a částečně odvedlo vodu z okolní louky a zahrad.

Předposlední srpnovou sobotu 20. 8. proběhl na kurtech u rybníka další ročník nohejbalového turnaje trojic, tzv. SWEDEN CUP. Modrozlutá vlajka Přezletic visela pěkně na plotě podél hřiště.

ZÁŘÍ

A byl tu začátek školního roku a krátce nato přezletické posvícení. Na neděli 11. září, bohužel na desáté výročí teroristického útoku na newyorská „dvojčata“, vyšla právě ta druhá zářijová neděle, která je zasvěcená našemu posvícení. Na Horní návsi hrála od 15 hodin k poslechu i zpěvu kapela Pražského pouťového orchestru.

V pondělí 12. září začal školní rok pro 20 přezletických předškolních dětí v nově zřízené MŠ Přezletice v pronajatých prostorách staré školy na Vinořském náměstí. Bohužel 20 míst bylo málo a rodiče 7 dětí si museli hledat školku jinou, většinou soukromou.

Od pondělí 19. září zůstaly zavřeny jak obchod, tak i restaurace Na Statku. Zastupitelé schválili záměr pronajmout nebytové prostory, tentokrát však jako každou provozovnu zvlášť. Noví nájemci slíbili obnovit provoz restaurace i obchodu nejpozději k 1. 12. 2011.

V úterý 20. září výpadek elektrického proudu ve Středočeském kraji způsobil krajský „black out“.

V září jsem se konečně dočkali letního počasí, v posledním týdnu se teploty pohybovaly nad 27°C. Jen byla škoda, že se dny krátily a večerní posezení na terase už nebylo jako v létě.

ŘÍJEN

Potíže s elektrickým proudem se projevíly i v Okálově v pondělí 3. října, kde během

podzimu už podruhé „bouchla“ a následně vyhořela trafostanice na Ctěnické. Oprava probíhala od 8,30 hod až do 15 hod; ještěže počasí bylo teplé a závada se nestala uprostřed mrazů. Okálov je totiž zcela závislý na elektrickém vytápění, neboť 90. léta přála přímotopům jako výhodné investici.

Druhý týden odstartoval právě podzimní počasí a týden lehce přišlo. Naštěstí na Drakiádu v sobotu 8. října si dal déšť pauzu, přesto opékání buřtů bylo doprovázeno horkým čajem a nikoliv limonádou. Ještěže oheň při 8°C hřál a hřál.

V sobotu 15. října přišel první noční mráz, který vydržel tři dny. Provázelo ho slunečné počasí, které však vystřídal první inverze v pátek 21. října.

V předvečer státního svátku ve čtvrtek 27. října se konal lampionový průvod, kterému díky podzimnímu počasí přálo štěstí tmu a tak lampiony zářily setmělými přezletickými ulicemi.

LISTOPAD

Podzimní měsíc nějak nechtěl dostát svému názvu a listů na stromech se drželo a drželo skoro do konce měsíce. Přestože v půli listopadu se vrátila inverze s mrazivými rány, listů bylo jako přibitě.

Ve středu 9. listopadu proběhlo další setkání

seniorů, kterým odpoledne zpestřil Jiří Helekal se svými „evergreeny“.

V neděli 13. listopadu v pravé poledne vypadla na 1,5 hodiny jedna elektrická fáze v Okálově a pro mnohé tak nebylo na čem uvařit nedělní oběd. Ti, co v Okálově mohli oběd uvařit, se neradovali dlouho, protože ve čtvrtek 17. listopadu vypadla na dvě hodiny pro změnu fáze druhá.

Ve čtvrtek 17. listopadu přijela na Horní návěs již druhá pojízdná prodejna, tentokrát s masem a uzeninami.

První adventní víkend patřil adventním minitrhům, které pořádala „Kuželka“ Dana Mourová a konaly se ve společenském sále; vůně medoviny a perníčků se linula široko daleko.

Na první adventní neděli 27. listopadu nám „andílkové“ z mateřské školy svým prvním veřejným vystoupením slavnostně rozsvítily vánoční strom před obecním úřadem.

Podle statistiky byl letošní podzim vyhlášen nejsušším za posledních 206 let. Podle sledování počasí v Přezleticích vlastně celý listopad nepřišlo a drobně mrholit začalo až poslední den v měsíci.

V prosincovém vydání našeho zpravodaje si někteří možná všimli krátkého článku o Benefičním večeru českého červeného kříže na zámku v Mělníku, kde se udělovaly plakety doktora Janského za dobrovolné odběry krve. Bronzovou medaili za 10 odběrů převzali i manželé Drexlerovi z Přezletic. Před jejich „koníčkem“ skutečně smekám klobouk. Nad zlato je sice sůl, jak všichni víme z vánoční pohádky Byl jednou jeden král, ale myslím si, že s klidným svědomím mohou povýšit krev nad všechny démanty světa, a to i bez pohádky, zvláště zachrání-li život třeba vašemu dítěti.

V každém Naslovíčkáření bych vás chtěla seznámit s někým s Přezletic, kdo je tak trošku či více „originál“, a to bez ohledu na obor činnosti. Prosvištěli jsme si sportovce, muzikanty, politiku, patriotismus, Mikuláše i prince s princeznami, a teď se pojďme podívat do života jedné mladé rodiny, která dělá z jejich pohledu zcela obyčejné věci – prostě občas darují krev.

Naštěstí jsem nemusela Martinu s Karlem na rozhovor dlouho lámat, přesto mě zarazilo, že při našem setkání na obecním úřadě Martina řekla hned zkraje:

„Chtěla bych našim rozhovorem spíš přiblížit lidem dárcovství krve, v žádném případě bychom nechtěli, aby naše vyprávění vyznělo jako vytahování se, úplně nejlepší by bylo, kdyby se na základě přečtení zpravodaje přihlásili mezi nás další lidé. Pro mne je darování krve něčím zcela běžným, nikdy bych o tom takhle veřejně nemluvila a už vůbec se nechci chlubit. Překvapily mě ale v prosinci reakce některých lidí.“

● **To mě moc mrzí a o to víc díky za tu chvíli, kterou si na mne uděláte. Takže se pustíme hned do první „nečekané“ otázky: co vás k dárcovství vedlo?**

KD: „Manželka. *Smích.* A pak taky výborný párek s hořčicí.“ *Takže jsme zase u mého oblíbeného tématu – jídla.*

MD: „Kromě párku dostáváme při odběru kávu a na cestu domů ještě igelitku s čokoládou, sušenkami, olejovkami a nealkoholickým pivem. Samé dobré věci, které podporují opětovnou tvorbu krve.“

KD: „Teď vážně, i když ten párek... *smích.* Manželka dává krev pravidelně od 18 let a když jsem se s ní seznámil, a vlastně s celou její rodinou, která dává krev tak automa-

ticky jako jiní chodí třeba pravidelně za kulturou, řekl jsem proč to nezkusit také.“

Na slovíčko... s Martinou a Karlem Drexlerovými

● **A proč zrovna Mělník?**

KD: „Je tam strašně milé prostředí, takové skoro rodinné. Ono je to hned příjemnější, když svůj půllitr krve odevzdáte tam, kde se cítíte jako doma. A kromě toho, Martina pochází z Krp, což je kousek od Mělníka.“

MD: „Moje maminka žije s přítelem, který dával pravidelně krev, má přes 100 odbě-

rů, a maminka se k němu přidala. Teta se strejdou jsou také pravidelní dárci, takže já tuhle „činnost“ brala jako samozřejmost; prostě jednou za čtvrt roku si zajdeme na kafe s párkem.“ *smích*

● **Jednou za čtvrt roku? Jsem v tomto ohledu absolutní laik, takže prosím o malou exkurzi mezi dárci:**

MD: „Krev se opravdu dává jednou za 3 – 4 měsíce. Prvním odběrem se bere zkušební 0,450 l, následuje testování krve (ohledně vyloučení přítomnosti patogenních mikroorga-

nismů, ale třeba i zjištění množství minerálů a stopových prvků; v případě jejich sníženého množství pak dárci dostávají tablety např. na doplnění železa) a po čtvrt roce je možné přijít na klasický odběr.“

KD: „Krev se po odběru sice obnoví do 24 hodin, ale fyzická zátěž organismu je tak velká, že dřív odběr nejde. Ženy mohou dávat krev jen třikrát do roka, muži čtyřikrát. Takže jedním odběrem ročně navíc jsem vlastně Martinu „dohnal“ a musím říct, že organizátoři benefičního večera říkali, že jsme s Martinou velká kuriozita, když manželé přebírají medaili za stejný počet odběrů.“

● **Musím se přiznat, že jsem neměla ani páru o tom, jak často se krev může dávat. Ale přítel vaší maminky má přes 100 odběrů, jak je to možné?**

MD: „Oni s maminkou dávají kromě krve i krevní plazmu a ta se může odebírat i dvakrát do měsíce. Tu my ale nedáváme.“

● **Občas vidím v časopise nebo v televizi, jak moderátoři či sportovní družstvo dává hromadně krev. Všude kamery, blesky, ... Působí to na mne jako dost zvláštní reklama. Jeden odběr se slávou a dost.**

KD: „Já bych to viděl spíš jako přínos. Té krve není nikdy dost, protože po odběru nevydrží dlouho. Standardně 30 dní, je-li to vzácnější krevní skupina, tak se dokáže její tr-

vanlivost prodloužit až na 45 dní, ale pořád se může stát, že třeba při hromadné bouračce krev prostě stačit nebude.

MD: „Nevím, jestli u odběrů zůstanou i dál, ale ono moc dárců není. Říkal mi nedávno můj pan doktor, že dnes dává krev POUHÉ 1 % obyvatel naší republiky. V 80. letech to byly 3 – 4%.“ *(Nechce se mi věřit, že pokles je i díky tomu, že dárcovství zůstává bezplatné a výhody, které dárci získávají, jsou v dnešní době nezáživné. I když na druhou stranu je potřeba říct, že sitem „testování krve“ zájemců o dárcovství projde maximálně jedna třetina uchazečů – z registru je vyřadí i prostá alergie.)*

KD: „Slyšel jsem, že někteří lidé jezdili dávat krev za peníze do Německa, někdo tam po odběru dokonce umřel. Ale to je spíše „jedna paní povídala“.“

Jestli někdo po odběru zkolaboval a zemřel, to se klidně mohlo stát.

Vždyt' nemusíme ohledně smrti po odběru krve chodit daleko – Milan Javornický, pro mnohé známý jako Eman, byl také dobrovolným dárcem krve a po odběru si nešel domů odpočinout, ale vyrazil do práce na pochůzku podél kolejí. Možná to byla právě slabost po odběru, která zapříčinila to, že Eman skončil pod koly projíždějícího vlaku.

● **Tak jsme se dostali zase zpátky do Přezletic. Jméno jednoho Vašeho příbuzného, pana Medřického, je mi povědomé z tolik vzpomínaných dob hokejové slávy Přezletic. Takže co vy a sport?**

KD: „Já hokej hraju spíš až teď, ale jako mladý jsem chvíli střílel u pana Nováka a pak dělal běžné rekreační sporty. Když jsem se seznámil s Martinou... (tady skáču do řeči: **A to mě zajímá,** povídejte)... tak to bylo na jedné zábavě v Krpech, kam jsem přijel za svými kamarády a Martinu jsem v podstatě získal svým tanečním uměním. *smích*“

MD: „A to je pravda, protože mě vyzval k tanci a já se ho ptala, jestli fakt umí tancovat. A uměl. Pěkně valčík i polku.“

KD: „Takže jsme spolu začali prostě tančit a následně chodit. Trávil jsem v Krpech u Marty docela dost času a dokonce jsem se stal členem tamního Sboru dobrovolných

hasičů a pravidelně jsem se s nimi účastnil i hasičských soutěží.“

● **Teď Vám zase musím skočit do řeči. Neříkejte, že jste závodil i v mé divácky oblíbené disciplíně, a to v požárním útoku?**

KD: „No jasně. Bylo to úžasné, v Krpech se požárnímu sportu věnovaly skoro všechny děti, podobně jako tady gymnastice u pana Vojky, a jak rostly, tak postupovaly do vyšších kategorií. Já už závodil za muže.“

MD: „Já jsem závodila skutečně odmala a byla jsem ráda, že to chytlo i Karla a do té

protože společnost O2 spolupracuje s Červeným křížem a pravidelně přijíždí mobilní odběrová stanice. Já sám ovšem zůstávám věrný Mělníku.“

● **Martina má nyní nehtové a kosmetické studio v Přezleticích. Také jste nepracovala u nějakých „záchranářů“?**

MD: „Maximálně kytek. Po škole jsem prodávala v květinářství nejdřív v Mělníku, pak na Černém mostě. Občas jsem pro známé vázala svatební kytice a dělala květinovou výzdobu. V posledním zaměstnání jsem ale ne-

byla spokojená, tak jsem se rozhodla, že půjdu na mateřskou.“

● **A manžel o Vašem rozhodnutí věděl?**

Smích. MD: „Nejen věděl...“

KD: „Jsem o pár let starší než Martina a na miminko jsem se docela těšil. Musím říct, že po narození Káji se i na dárcovství krve dívám jinak a vždycky si vzpomenu na slova zdravotní sestry, která mi při odběru řekla, že krev je pro malého chlapečka s leukémií. Třeba jsem mu i já pomohl zachránit život. A když má člověk vlastní děti, všechno tak nějak přehodnotí.“

Říkal děti? No jo, pravda a pohledem sklouznou na zakulacené bříško paní Drexlerové.

● **Zase jste se rozhodla jít na mateřskou? A co vaše kosmetické studio?**

K+MD: „Rozhodli jsme se oba, pochopitelně. Jsem ráda, že za ty dva roky jsem si získala zákaznice a tak je i touto cestou chci zabezpečit, že studio bude fungovat i nadále, nebudu-li moci vždy já, mám dohodnutý odborný záskok. A protože miminko se má narodit v červnu před prázdninami, kdy je spousta dovolených, myslím si, že s pomocí manžela budu moct brzy zase pracovat.“

● **Moc vám přeju, ať jste všichni zdraví a můžete zdraví přinášet i dalším lidem. A mám držet palce pro „holičičku“?**

M+KD: „Určitě.“ *A následuje jak jinak než smích.* **LČ**